

ಮರುಕಳಿಕೆ

ಓಡಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇರುವವನು. ‘ಕಟೀವೆಯ ಕೆಳಗಿನ’ ಜನರು ಹಣಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ವ್ಯಧರಿಗೆ ಮಾರಾಟಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುಪ್ರದನ್ನು ಬಲ್ಲ ಜನಾದಣನಾಚಾರಿ ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾಗಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಶಿಯನ ಅಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಜನಾದಣನಾಚಾರಾಯನೇ. ಹೆಚ್ಚೆನು, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಇವರು ವಾಸವಾಗಿರುವ ಹಳೆಯ ಮನೆ ಅಶಿಯನಿಗೆ ಅಂದರೆ ಹೇಮಲತೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಇಷ್ಟಿದ್ದೂ ಅವನಿಗೂ ಅಶಿಯ ತೀರಿಕೊಂಡದ್ದು ಗೊತ್ತಾಗದ ಇತ್ತೇ? ಅಥವಾ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಹಂಡತಿ ಮಗಶೀಂದ ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದ ಎಂದು ಉಹಿಸೋಣವಂದರೆ ಅದು ಹಾಗಲ್ಲ ಎಂದೇ ಕಾದಂಬರಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹೇಮಲತೆ ವಿಧವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿಲಿಸುವುದು ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅಯಿತು ಎನ್ನುವುದೇ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕಥೆಯ ಓಟಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ.

ಹೇಮಲತೆಗೆ ಈಗ (ಕಥಾನಕದ ಕಾಫ್ಫುದಲ್ಲಿ) 14 ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯ. ಅವಳ ತಾಯಿ ಕಾಶಿಭಾಯಿ ಸ್ನಾನ ವಿವೇಕವಿರುವ ಹೆಂಗಸಾದುದರಿಂದ ಮಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಮಿಷನರಿಗಳ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಮಲತೆ ಬುಧವಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ, ಈಗ ಹೇಮಲತೆ ವಿಧವೆಯಾದುದು ತಿಳಿದುಬಂದದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಇನ್ನುಮುಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಇತರ ವಿಧವೆಯರಂತೆ ತಲೆ ಚೋಲಿಸಿಕೊಂಡು, ದಿನಕ್ಕೊಂಡು ಉಂಟಾಗಿರುವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರಬೇಕಾದವಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಕಾಶಿಭಾಯಿ ಧ್ಯೇಯವಹಿಸಿ ಮಗಳ ಕೇಶಮುಂಡನ ಮಾಡಿಸಲು ಒಬ್ಬಪ್ರದಿಲ್ಲ.

ಹೇಮಲತೆಯ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರಲ್ಲಿಭೂರಾದ ವಯೋಲತ ಗುಡೋವಿಲ್ಲ (ವಯೋಲ್ಟ್‌ಗು ಗುಡೋವಿಲ್ಲೇ ಎನ್ನುಪ್ರದನ್ನು ಹೀಗೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ) ಅಥವಾ ಗುಡೋವಿಲ್ಲ ಮಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿರುವುದರ ಜತೆಗೆ ‘ಜನಾನಾ ಸೂಪರೆಂಟ್’ ಎಂಬ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆಕೆಗೆ ಹೇಮಲತೆಯಿಂದರೆ ಅಕ್ಕರೆ. ವಿಧವೆಯಾದ ಕಾರಣ ಹೇಮಲತೆಯ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿಂತುಹೋಣಾಗಿ ಅನುಕಂಪದಿಂದ ತಾನೇ ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ

ಪಾರಗಳನ್ನು ಕಲ್ಲಿಸಿಕೊಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗುಡೋವಿಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲಿಭಾದ ಕಾರಣ ಅಸ್ತುತ್ಯಾಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಶಿಭಾಯಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮಾಜ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಕಾಶಿಭಾಯಿ ಧ್ಯೇಯದಿಂದ ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಗುಡೋವಿಲ್ಲ ಮಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಒಂದ್ದಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ.

ಕಾಲೇಜೆಂದರಲ್ಲಿ ಬೀ.ಎ. ಪದವಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಭಾಕರವಂಬಿದ್ದಾವಂತಭಾರ್ಹಣಯಿವಕಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದವನು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ದೋಷಪೂರಿತವಾಗಿದೆಯಂದು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಭಾವಿಸಿದ್ದವನು. ಅವನು ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ, ಕನ್ನಾತಿಕ್ರಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಭಾತಿ ವ್ಯಾಪಕ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಗತಿಪರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಪ್ರಭಾಕರ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಹೇಮಲತೆಯ ಮನೆಯ ಸಮೀಪವೇ. ಅವರಿಂದಿಗೂ ಮುಖ ಪರಿಚಯ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಪರಸರ ಆಕಷಣೆಯೂ ಇತ್ತು. ಪ್ರಭಾಕರನ ತಾಯಿಯ ಮುಮ್ಮನಾಬಾಯಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥೆ, ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿ. ಹೇಮಲತೆ ವಿಧವೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರಭಾಕರನಿಗೆ ಅಗ ತೀರಿದಿಲ್ಲ, ಅವನು ಅವಶ್ಯ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ.

ಹೇಮಲತೆಯ ಮನೆಪಾಠ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಅವಳ ತಂದೆ ಜನಾದಣ ಆಚಾರ್ಯನನ್ನು ಸರಕರೆಯವರು ನಿಂದಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಮಿಸಿಯು ಮನೆಗೆ ಬರಬಾರದು ಎಂದು ನಿಬಂಧಿಸಿ, ಹೇಮಲತೆಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಡಲು ತನ್ನ ವಿಧವೆ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಕರೆಸುತ್ತಾನೆ. ಕಾಶಿಭಾಯಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಮಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಅವಶ್ಯ ಅವಳ ಅಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಮನೆಯಿಂದ ಹೋರಿಗೆ ಬಿರದಂತೆ ಅವಶ್ಯ ನಿಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗುಡೋವಿಲ್ಲ ಮಿಸಿಯು ಅವಳಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದಲು ಹೇಳುವಳಿಸುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು (ಪ್ರಃ 25):

‘ಇದೋದನೆ ನಿಮಗೆ ಏರದು ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಸ್ತ್ರೀಧರ್ಮ ನೀತಿ ಎಂಬದು ಬಹಳ ನೀತಿಬೋಧಕವಾದುದು. ಪಂಡಿತರ ಮಾಬಾಯಿಯಿಂಬ ಘನವ್ಯಾಳ ಸ್ತ್ರೀಯ ಅದನ್ನು ಬರಿದಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಓದುತ್ತೋಂದುತ್ತ ಜ್ಞಾನವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು. ಗ್ರಂಥಕರ್ತವು ಎಂತಹ